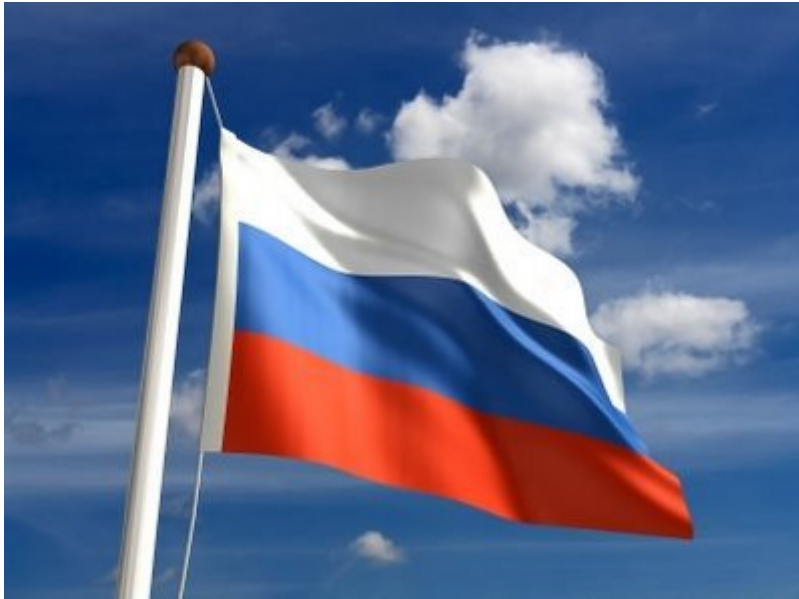

Raportti työssäoppimisesta Venäjällä 2010

Aloitin raporttini työssäoppimisesta selittämällä hieman taustaa. Kaikki alkoi ideasta että voisin suorittaa työssäoppimisen Venäjällä, koska minulla on siellä paljon suhteita hyvin tietokone alan liikkeisiin ja sukulaisia joiden luona voisin asua.

Ennen matkaa hoidin kuntoon muutaman rästikurssin koulussa, vietin paljon aikaa kotona pakkailemassa tavaroita, kaikkea pientä mitä mukaan tarvitsisin. Laitoin kaikki tärkeimmät ohjelmat ja tiedostot läppärille jonka otin mukaan, ja tästä kyseisestä kannettavasta tulikin sitten toimiston ainoa langattomalla netillä toimiva tietokone ☺ Bussi Sortavalaan piti varata viikko ennen matkaa, ja se maksoi 50 euroa. Ajoimme Kouvolan läpi Lappeenrantaan ja sieltä Värtsilän raja-asemalle josta menimme rajan yli.

Heti ensimmäisenä päivänä kun saavuin, otin yhteyttä Viktoriin (pomo) ja tapasimme vapaa-ajan merkeissä. Tietenkin heti ensimmäisenä selvitettiin työaikataulu, työtehtävät ja siinä menikin ensimmäinen työpäivä. Majoiduin veljelleni, joka omistaa asunnon jossa on 4 huonetta ja keittiö, joten tilaa riitti. Asuin pienessä kaupunkityyppisessä taajamassa nimeltä Helylä, Sortavalan kaupungin vieressä. Alkuvaikutelma oli se että paikka oli kuin sodan jäljiltä, mutta kaikki tärkeimmät palvelut kuten apteekki, kaupat, bensa-asetat, internet ja lähin atk kauppa olivat käden ulottuvilla. Suurimmat erot suomeen olivat maisemat ja ihmisten viikonloput, oli ihmeellisen rauhallista ja hiljaista. Ehkä oudointa oli se kun viereemme laskeutui helikopteri, joka sattui olemaan palokunnan käytössä ja he kyselivät onko meillä lainata puhelinta, koska radiopuhelimet eivät toimineet kuulemma.

Parasta oli se että heti kun pääsin Helsingissä bussiin, aloin puhua venäjää, jota puhun toisena äidinkielenä ilman että sitä erottaa suomesta mitenkään. Oli kivaa tuntoa itsensä venäläiseksi ja kukaan ei edes sanalla maininnut että olisi mitenkään ääni eronnut aidosta venäjän kielestä.

Päivät menivät töissä, ja illat harrastaessa jääkiekkoa. Venäjällä jääkiekko on hyvin suosittu laji jo Neuvostoliiton ajoilta, ja tietenkkin pienessä tuppukylässäkin oli kaukalo tehtynä paikalliselle fudis kentälle. Työt olivat 6-8 tunnin päiviä, ja niissä oli 2 taukoa, kummatkin noin 30 minuuttia per 3 tuntia. Tässä välissä yleensä annettiin raportti mitä on tehty, ja syötiin mukaan otetut eväät. Hinnat venäjällä eivät ole kummoisemat, maito maksoi noin 60 senttiä litralta ja leipäpaketti toiset 70 senttiä. Tietenkkin kaikki ulkomailta saadut tuotteet kuten esimerkiksi oltermanni juusto, maksoi 15 euroa puolen kilon paketilta, mutta se on normaalia kun tietää että maa oli Neuvostoliiton ajoilta hyvin suljettu yhteiskunta.

(kuvassa majoneesi ja maitopurkki)

Töiden osalta sen verran, että paikka oli unelma. Yksinkertaisesti ei ole ollut missään ollut niin hyvä tunne tehdä töitä, kun kukaan ihmisistä ei tiedä tietokoneista mitään, ja itse olet se kuningas. Kaikkien kysyessä ja tuodessa tietokoneita korjattavaksi saa sovittua paljon suhteita ja hyvää palautetta. Toimistossamme oli pomon lisäksi kirjanpitäjä ja opettaja, joka opetti Photoshopin käyttöä 2 tuntia päivässä sen ajan kun siellä olin. Itse paikka oli varustettu puoli vanhoilla kaapeleilla, puoli uudella tekniikalla. Ehkä itse olisin panostanut kaapelointiin enemmän, tietokoneisiin vähemmän, mutta siellä se oli toisinpäin. Oli varsin mukavaa saada palautetta ihmisiltä heidän kysellessä mitä suomessa tehdään työksi. Suurin osa työstäni oli korjata koneita, mutta myös ihmisten soittaessa toimistolle selitin puhelimen kautta paljon asioita, kuten esimerkiksi miksi jotkut ohjelmat eivät toimi tai kuinka käyttää vierasta ohjelmaa tietokoneella. Muulta osin työpäivät olivat samanlaisia kuin suomessa, eli alkoivat kahdeksalta aamulla ja loppuivat 4 aikoihin illasta, lukuun ottamatta sovittuja aikoja, milloin piti olla vastaanottamassa asiakkaita paikanpäällä.

Lopuksi kerron vielä että vapaa-aikana tuli tehtyä muutakin kuin pelattua jääkiekkoa, myös muut urheilu mahdollisuudet olivat mainiot. Sählystä koripalloon löytyi kaupungista kolme urheilusalia. Ihmettelin suuresti kuinka vanhat paikat on entisöity uuden veroisiksi, ja en uskoisi itsekään että rakennukset ovat 80-luvulta, mutta sisätilat viime vuonna kunnostettu. Kaikki oli ilmaista lukuun ottamatta omia eväitä joita otti mukaan, jotka nekin maksoivat venäjän ruplissa hyvin pieniä summia.

(kuvassa työpaikan keittiö, jossa sain itse järjestellä tavarat mieleni mukaan ja radio sai soida aamusta iltaan)

Työssäoppimiseni aikana heräsi kysymyksiä, miksi suurin osa suorittaa työssäoppimisen Suomessa. Itse olen sitä tyyppiä että tykkään mielummin tutustua eri paikkoihin, kuin olla samassa vanhassa

asiassa liian kauan. Jos ei häviä mitään, mutta saa paljon kokemusta muualta, miksi ei käyttäisi tilaisuutta hyväksi? Opin ainoastaan sen verran, että venäläiset oikeasti ovat ystävällisiä, vaikka moni suomalainen toisin luuleekin.

Jos mahdollisuus on, käyttäkää se, elkkä katuko sitä mitä teette, vaan sitä mitä jätätte tekemättä. Lähtisin ehdottomasti uudestaan, jos vain mahdollisuus tulee.

Tomas Malinen

Helsinki/Kannelmäki

23.01.2011

WDP09S1A,

kiitos kuuluu:

Timo Hartikainen, vastaava opettaja työssäoppimisesta.

KV-Koordinaattori, Orsolya Simon.